

[PYCHAŁKA *sb m*

pychałka, pychałek *a.* pychałka.

Pierwsze a pochylone, końcowe jasne.

sg N pychąłka. ◇ pl D pychąłk(o)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Człowiek pyszny, hardy: Fastuosus Prechtig Pychalká ArtNom N8.

W połączeniu szeregowym: [Pan Bog] íam tefz może dać wíziłtko dobre/ ale nie dawa okrutnikom/ zuchfalcom/ psychalkom. ErazmNow 147v.

Synonim: zuchwalec.

Cf PYCHOTA

LW